

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **J. Š.**, bytem A., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 22.8.2011 proti rozhodnutí **Krajského úřadu Karlovarského kraje** se sídlem 360 21 Karlovy Vary, Závodní 353/88, ze dne 10.8.2011 č.j.: X o doplatek na bydlení,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne ze dne 10.8.2011 č.j.: X a jemu předcházející rozhodnutí Městského úřadu Aš, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, č.j.: X vydané dne 12.7.2011 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Zákonem č. 366/2011 Sb. byl změněn i zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, proto s účinností od 1.1.2012 je žalovaným **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), na něhož přešla působnost krajských úřadů, a nikoli Krajský úřad Karlovarského kraje, který byl odvolacím orgánem do 31.12.2011 (§ 77 odst. 1), jehož rozhodnutí ze dne 10.8.2011 bylo žalobou napadeno.

Včasnou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí správního orgánu, tj. Krajského úřadu Karlovarského kraje (dále jen **KÚ**) ze dne 10.8.2011 č.j.: X, jímž bylo jeho odvolání zamítnuto a bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Aš, odboru sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen **MěÚ**), č.j.: X vydané dne 12.7.2011, kterým nebyla žalobci přiznána na základě žádosti podané dne 15.6.2011 dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení s odůvodněním, že z dávek státní sociální podpory mu byl v měsíci červnu 2011 vyplacen *příspěvek na bydlení* ve výši 2.863,-Kč přiznaný od července 2010,

příspěvek na živobytí je mu vyplácen od 8.3.2011 ve výši 2.020,-Kč (*od 7.3.2011 je veden jako uchazeč o zaměstnání v evidenci úřadu práce bez nároku na podporu v nezaměstnanosti a podporu při rekvalifikaci*), dle předložené nájemní smlouvy na dobu určitou od 26.2.2011 do 25.2.2012 výše měsíčního nájemného činí 3.800,-Kč (*v protokolu účastníka řízení ze dne 4.7.2011 žalobce uvedl, že služby jsou započteny v nájemném*), tudíž vzhledem k tomu, že částka příjmu žalobce zvýšená o příspěvek na živobytí a příspěvek na bydlení a *snížená o odůvodněné náklady na bydlení* není nižší než částka živobytí žalobce, nelze podle § 35 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále jen **zákon**), stanovit výši dávky; v návaznosti na § 38 odst. 1 zákona nelze považovat za splněné všechny podmínky, stanovené pro vznik nároku na doplatek na bydlení.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 10.8.2011 popsal KÚ průběh řízení a mimo jiné uvedl, že přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí MěÚ vydané dne 12.7.2011 a řízení předcházející vydání tohoto rozhodnutí, současně provedl kontrolu výpočtu výše dávky doplatek na bydlení a pouze zjistil, že MěÚ v odůvodnění rozhodnutí uvedl ustanovení § 35 zákona ve znění, dle kterého není možné provést kontrolní výpočet nároku na dávku doplatek na bydlení v souladu se zákonem, ale tato nepřesnost však nemá vliv na skutečnost, že v měsíci červnu 2011 žalobce neměl nárok na předmětnou dávku a KÚ napravil uvedením svého výpočtu výše dávky doplatek na bydlení žalobce v červnu 2011 v souladu s ust. § 35 zákona. Žalobce při podání žádosti (15.6.2011) doložil nájemní smlouvu ze dne 11.2.2011, dle níž úhrada za nájem byla dohodnuta částkou 3.800,-Kč měsíčně a v ní jsou uvedeny všechny služby (tj. *spojené bezprostředně s užíváním bytu*), tudíž celá předmětná částka byla MěÚ (i Úřadem práce ČR - Krajská pobočka v Karlových Varech, Kontaktní pracoviště Aš) považována za částku nájemného, což akceptoval i KÚ jako odvolací orgán. Dále bylo uvedeno, že odůvodněné náklady na bydlení žalobce v rozhodném období činily 1.292,-Kč, příjem činil 0,-Kč, příspěvek na živobytí činil 2.020,-Kč, částka živobytí činila 2.020,-Kč (*Výpočet: (0,-Kč + 2.020,-Kč) - 1.292,-Kč = 728,-Kč*). Částka 728,-Kč je částka nižší než částka živobytí žalobce 2.020,-Kč, tedy splňoval podmínky nároku na dávku doplatek na bydlení v souladu s § 33 odst. 1 zákona. Dále se však KÚ musel zabývat stanovením výše dávky doplatek na bydlení, přičemž vycházel z § 35 zákona (*výše doplatku na bydlení za kalendářní měsíc činí rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení připadajících na kalendářní měsíc, sníženou o příspěvek na bydlení náležející za předchozí kalendářní měsíc, a částkou, o kterou příjem osoby, zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí převyšuje částku živobytí osoby*); příspěvek na bydlení žalobce náležející za předchozí kalendářní měsíc (květen) činil 2.863,-Kč (*Výpočet: (1.292,-Kč - 2.863,-Kč) - (0,-Kč + 2.020,-Kč - 2.020,-Kč) = - 1.571,-Kč*). Na základě uvedeného není možné stanovit výši dávky doplatek na bydlení, neboť žalobce v měsíci červnu 2011 sice splnil zákonem stanovené podmínky pro nárok na dávku doplatek na bydlení, tato mu však dle zákonného výpočtu vychází v záporné výši, proto mu nelze dávku přiznat, a tudíž v měsíci červnu 2011 žalobci dávka doplatek na bydlení nenáležela. K námitkám žalobce také KÚ uvedl, že v odůvodnění rozhodnutí MěÚ popisuje socioekonomickou situaci žalobce a vyjadřuje se k jeho současné bytové situaci a je z něho zřejmé, že byl posouzen nárok žalobce na dávku doplatek na bydlení v měsíci červnu 2011 v souladu se zákonem se závěrem, že dle ust. § 35 zákona nelze stanovit v tomto měsíci výši dávky. Rovněž KÚ konstatoval, že nezjistil pochybení MěÚ při vydání rozhodnutí o nepřiznání předmětné dávky na základě žádosti podané dne 15.6.2011.

V žalobě zdůraznil žalobce mimo jiné svůj nesouhlas s názorem správního orgánu, neb dle něho jde o rozhodnutí, kde jeho odůvodnění se nezakládá na právnickém odůvodnění a

vůbec se nezabývá jeho námitkami, tedy jde o rozhodnutí proti správnímu řádu, nedodržující právní rámec, odepírající mu základní práva a diskriminující jeho osobu; postup KÚ při posuzování nároku na doplatek na bydlení není v souladu s Metodickým pokynem (*bez bližšího označení*) ohledně § 33 a § 35 zákona a také zneužívá úřední moc, vydává matoucí a podvodné rozhodnutí a záměrně špatně poukazuje na zákonná ustanovení a lživě je vykládá, jako je třeba tvrzení na poukázání na ustanovení § 74 písm. c) zákona a podle toho pak dělá výpočet doplatku na bydlení, s větší hloupostí a arogancí se ještě žalobce nesetkal. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí KÚ pro nezákonnost a překročení zákonem stanovené meze a jejich zneužití.

Ve svém vyjádření ze dne 7.11.2011 k podané žalobě popsal KÚ průběh řízení, souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a závěrem navrhl zamítnutí žaloby s tím, že žalobce použil účelově ve svůj prospěch část textu z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně č.j. X ze dne 12.07.2011 (tj. rozhodnutí MěÚ proti němuž podal žalobce odvolání, o němž rozhodl KÚ dne 10.8.2011 rozhodnutím, které je v této věci napadeno podanou žalobou), z čehož je zřejmé, že žalobce napadá rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který není žalovaným, tudíž není naplněno ustanovení § 37 odst. 3 s.r.s. Dále bylo zdůrazněno, že žalobce citoval § 35 zákona a také doslovně citoval z Metodického pokynu MPSV č. 2 ze dne 14.12.2006 k zákonu č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění zákona č. 165/2006 Sb., a to z čl. 3 bodu 3.2. - Nárok na doplatek na bydlení (§ 33 zákona) a bodu 3.3. - Výše doplatku na bydlení (§ 35 zákona). Rovněž KÚ konstatoval, že zákon neobsahuje žádné ust. § 74 písm. c) a on jej ani v odůvodnění rozhodnutí neuvedl.

*Ze správního spisu zaslaného KÚ soud zjistil, že jeho obsah nesplňuje náležitosti stanovené v § 17 odst. 1 správního řádu (**zákon č. 500/2004 Sb.**), jelikož neobsahuje všechny rozhodující podklady pro vydání rozhodnutí stanovené zejména v § 50 odst. 1 správního řádu, tudíž není zřejmé, jak mohly správní orgány ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu hodnotit podklady, zejména důkazy, podle své úvahy a přitom pečlivě přihlídnout ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Ve spisu jsou totiž založeny kromě žádosti žalobce o doplatek na bydlení ze dne 15.6.2011, pouze doklad o výši měsíčních příjmů ze dne 15.6.2011 za březen až květen 2011 – příjmy 0,-Kč; prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech žalobce ze dne 15.6.2011 (je nemajetný); informace o užíváním bytu (A., č. bytu 24) a kopie nájemní smlouvy ze dne 11.2.2011 na dobu určitou od 26.2.2011 do 25.2.2012 mezi žalobcem a firmou Z. L., K. L, A., když dohodnutá úhrada za nájem činí 3.800,-Kč měsíčně a má být uhrazena do 3. dne každého měsíce; kopie dokladu o úhradě ubytování ze dne 30.5.2011 za květen 2011 ve výši 3.800,-Kč měsíčně; kopie „Oznámení o změně výše dávky státní sociální podpory“ Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Karlových Varech, Kontaktní pracoviště A., ze dne 9.5.2011 – žalobci byl zvýšen od 1.4.2011 do 30.6. 2011 příspěvek na bydlení z 846,-Kč na 2.863,-Kč měsíčně; protokol sepsaný dne 4.7.2011 na MěÚ s žalobcem, který uvedl, že služby jsou započteny v celkovém nájemném 3.800,-Kč; rozhodnutí MěÚ č.j.: X datované a vypravené 12.7.2011 o nepřiznání doplatku na bydlení (žalobci doručeno 13.7.2011); odvolání žalobce doručené MěÚ dne 15.7.2011 proti rozhodnutí ze dne 12.7.2011, ve kterém pouze namítal, že rozhodnutí je matoucí a špatně vyloženy zákonné ustanovení týkající se výpočtu dávky; postoupení odvolání KÚ dne 20.7.2011 společně se 3 listy s údaji ohledně žalobce z programu OKnouze/OKslužby týkající se dávek doplatek na bydlení a příspěvek na živobytí (5-7/2011), z nichž ale není patrné, kdy a kým byly pořízeny; a také rozhodnutí KÚ ze dne 10.8.2011 napadené žalobou (žalobci doručeno dne 15.8.2011).*

Poté žalobce v podání ze dne 30.11.2011 nesouhlasil s rozhodnutím bez nařízení soudního jednání a vyjádřil svůj názor na zaslané stanovisko KÚ s tím, že na upozornění KÚ opravuje tiskářskou chybu, kdy namísto § 74 písm. c), má být § 72 odst. 4, písm. c) zákona. Závěrem uvedl, že KÚ zapomněl na nejzákladnější zákonem dané pravidlo při výpočtu této dávky, že na dávku doplatek na bydlení má nárok nájemce bytu při užívání bytu, jehož příjem zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí je po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení nižší než částka jeho živobytí; výše doplatku na bydlení je určena tak, aby po zaplacení odůvodněných nákladů na bydlení (nájmu, služeb s bydlením spojených a nákladů za dodávku energií) zůstala osobě částka živobytí. Následně v podání doručeném soudu dne 14.12.2011 KÚ setrval na svém vyjádření ze dne 7.11.2011.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech pomoci v hmotné nouzi rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí KÚ z důvodů shora uvedených. Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí KÚ, jakož i jemu předcházející rozhodnutí MěÚ, jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a také, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá řádnou oporu ve správním spisu předloženém soudu v tomto řízení, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, kterou zjišťuje soud ex offio, je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, však v této věci byla žalobcem namítána a shledána důvodnou, i když z jiných důvodů.

Napadené rozhodnutí KÚ, ani předcházející rozhodnutí MěÚ, nejsou plně v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a

s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Ve správním spisu ale nejsou založeny všechny nezbytné podklady pro vydání rozhodnutí, když ani z žádného založeného dokladu nevyplyvá, na základě jakých rozhodných skutečností nebyl žalobci přiznán požadovaný doplatek na bydlení rozhodnutím MěÚ ze dne 12.7.2011, jelikož jeho odůvodnění není zcela konkrétní, když není vůbec zjištělná výše odůvodněných nákladů na bydlení žalobce, tedy nepochybně velmi podstatná skutečnost nezbytná pro zjištění nároku na předmětnou dávku; ani není zcela přesný obsah citovaného § 35 zákona, dále členěného na písmena a) a b), dle něhož bylo rozhodováno; toto rozhodnutí je tudíž pro vady řízení nepřezkoumatelné dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s., neboť je nesrozumitelné a v něm uvedený skutkový stav nemá plně oporu ve správním spisu.

Dle názoru soudu s ohledem na velmi stručné a nekonkrétní odvolání žalobce ze dne 14.7.2011, který nebyl ani vyzván k jeho doplnění za účelem zjištění, v čem konkrétně je napadené rozhodnutí MěÚ ze dne 12.7.2011 matoucí a špatně vyloženy zákonné ustanovení týkající se výpočtu dávky, mělo být KÚ toto rozhodnutí MěÚ zrušeno, neboť je neuvedením rozhodné částky odůvodněných nákladů na bydlení žalobce nesrozumitelné a tedy i nepřezkoumatelné, k čemuž nepochybně přispěla i nepřesná citace obsahu § 35 písm. a) zákona, dle něhož bylo rozhodováno o nároku na předmětnou dávku. Soud nepřehlédl ani další pochybení KÚ, který do odůvodnění rozhodnutí ze dne 10.8.2011 mimo jiné uvedl, že současně provedl kontrolu výpočtu výše dávky doplatek na bydlení, avšak v rozhodnutí MěÚ ani ve správním spisu nebyl žádný výpočet obsažen a navíc nelze vůbec zjistit, na základě jakých a z čeho vyplývajících rozhodných skutečností KÚ dospěl k závěru, že odůvodněné náklady bydlení žalobce činily 1.292,-Kč, když dokládal nájemné (náklady za ubytování) ve výši 3.800,-Kč měsíčně. Přesto, že odůvodnění rozhodnutí KÚ je o hodně podrobnější, k čemuž nepochybně vedla snaha napravit pochybení MěÚ, je i toto rozhodnutí z uvedených důvodů nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, když uvedený skutkový stav nemá plně oporu ve správním spisu, což způsobuje vady řízení. Místo správného zrušení rozhodnutí MěÚ ze dne 12.7.2011 vydal KÚ rozhodnutí, jímž se pokusil napravit pochybení MěÚ, jehož rozhodnutí bylo zjevně nepřezkoumatelné neuvedením všech rozhodných skutečností a pro absenci podkladů pro jeho vydání, které musí být založeny ve správním spisu např. alespoň formou úředního zápisu, ač se jedná i o skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti.

S ohledem na zjištěné skutečnosti soud vyhověl žalobě a napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 10.8.2011 i jemu předcházející rozhodnutí MěÚ ze dne 12.7.2011 zrušil pro zjištěné vady řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.) bez jednání rozsudkem (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.), protože rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve spisu oporu a vyžaduje zásadní doplnění, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku. Žalobní body uplatněné žalobcem nebyly shledány důvodnými, když soud neshledal nezákonnost v postupu oprávněných rozhodujících správních orgánů ani jimi překročení zákonem stanovené meze a jejich zneužití. V dalším řízení se správní orgán bude řídit právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s.

Příslušný správní orgán v této věci nejprve zjistí a zajistí všechny nezbytné podklady zejména ohledně stanovení odůvodněných nákladů na bydlení, z nichž je třeba vycházet a ze kterých již asi bylo i vycházeno, ač nejsou ve spisu založeny (např. lze využít i skutečnosti

známé z úřední činnosti např. úřední záznamy, ale musí být ve správním spisu obsaženy), pro vydání nového rozhodnutí a poté *vydá nové rozhodnutí* po zhodnocení všech rozhodných skutečností, jehož výrok i obsah bude v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a samozřejmě i zákona o hmotné nouzi, ale i s vyjádřeným názorem zdejšího soudu.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*), podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl ve věci úspěch, však náhradu nákladů řízení nepožadoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 17. prosince 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně